

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک دلبستگی و سازگاری اجتماعی در کودکان

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های نوین در روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی سرمدی - استاد گروه مشاوره موسسه آموزش عالی حکمت رضوی

ملیحه قنبریان - دانشجوی کارشناسی مشاوره موسسه آموزش عالی حکمت رضوی

مریم شیروی - دانشجوی کارشناسی مشاوره موسسه آموزش عالی حکمت رضوی

خلاصه مقاله:

هر انسانی می‌کوشد تا خود را با محیط فیزیکی و روانی اش سازگار کند زیرا انطباق با شرایط مختلف از سلامت روانی آدمی حکایت دارد؛ البته این سازگاری به معنای هم‌رنگی و پیروی ناهشیار نیست بلکه می‌تواند دگرگونی را نیز به همراه داشته باشد. گاهی به لحاظ بروز عوامل تنش زا سازگاری انسان دچار اشکال شده به بروز رفتارهای ناسازگار منجر می‌شوند؛ بنابراین سازگاری مجموعه کنش ها و رفتارهایی است که فرد در موقعیت ها و شرایط جدید به منظور ارائه پاسخ های مناسب به محرکهای موجود از خود بروز می دهد یکی از مهمترین مسائل و مشکلات اجتماعیامروزه در جوامع گوناگون ناپهتجاری های رفتاری و روانی و روشهای مقابله با آنهاست» تردیدی نیست که در مسئله بهداشت روانی، سازگاری روز به روز بیشتر اهمیت می باید. ابعاد مسئله سازگاری ممکن است در هر دوره از زمان و در هر مرحله از تحولات اجتماعی تغییر کند اما جامعه ای نیست که با مسئله ناسازگاری افراد خود مواجه نباشد. عوامل اجتماعی مهمی در بروز سازگاری نقش دارند که یکی از این عوامل پاسخدهی والد به نیازهای کودک در دوران کودکی است به تشکیل سبک های دلبستگی در کودک منجر می شود و به نظر می رسد که سبک های دلبستگی در ایجاد سازگاری روانی و اجتماعی فرد نقشی بسزایی داشته باشد بنابراین پژوهش حاضر از نوع توصیفی بوده و به بررسی فرضیه ارتباط بین سبک های دلبستگی و سازگاری اجتماعی در کودکان می پردازد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، وابستگی، سازگاری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1971745>

